Р Е Ш Е Н И Е
№ 2781

гр. София, 25.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 28.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **960** по описа за **2014** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл. 63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], подадена чрез адв. С. срещу решение от 12.12.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав по НАХД № 15912/2013 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2205686 от 05.06.2013 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда" - С., с което на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен при непълнота на събраните писмени и гласни доказателства. В съдебно заседание, редовно призован, жалбата се поддържа от адв. С., който моли да се отмени обжалваното съдебно решение. Конкретно се твърди липса на легитимация на актосъставителите.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда" - С. чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. намира жалбата за неоснователна. Сочи, че компетентността и правомощията на инспекторите са уредени в кодекса на труда.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 15.05.12 г. гл. инспектор в Д"ИТ"- С.- Ш. Х. извършва проверка по спазване на трудовото законодателство на [фирма] в обект-ресторант-пицария, стопанисван от [фирма], находящ се в [населено място], [улица], с управител Б. И. и Й. Х.. При проверката било установено, че е допусната до работа лицето Г. М. на длъжност сервитьор. При поискване от страна на проверяващия инспектор не било представено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ, заверено от ТД на НАП. Предоставена била на Г. М. да попълни декларация, в която заявила, че е постъпила на работа във [фирма] с определено работно време от 12.00 ч. до 16.00 ч., работно място и определено месечно трудово възнаграждение в размер на 310 лева, без сключен трудов договор. Същата полагала труд като „миячка" към момента на проверката в 15.57 ч. на 15.05.2013 г. Гл. инспектор Ш. Х. съставила Постановление по чл. 405а, ал. 1 от КТ за обявяване съществуването на трудово правоотношение между [фирма] и Г. М., което било подписано от работодателя и работника.

На 20.05.2013 г. в Д. С. бил представен трудов договор от 14.05.2013 г. между [фирма] и Г. М.. От представена справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с изх. № 22388133163107/15.05.2013 г., проверяващият инспектор констатирал, че трудовият договор с лицето е обявен в ТД на НАП на 15.05.2013 г. в 17.27ч. На 28. 05. 13г. акт. Ш. Х. съставила АУАН, в който приела, че е налице нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП.

С обжалваното съдебно решение е потвърдено процесното НП. За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Ш. Ш. Х., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод за законосъобразност на обжалваното НП и липса на основания за приложение на чл. 415в, ал. 2 от КТ.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, десети касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на

фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за липса на съществени процесуални нарушения и правилно приложение на закона в хода на административно-наказателното производство, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно законосъобразността на обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, събрани са всички относими и допустими доказателства.

Акта за установяване на административно нарушение № 22-2205686 от 28.05.2013 г. е съставен от Ш. Ш. Х. на длъжност главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ – С.. В съответствие с чл. 416, ал. 1 от КТ, нарушенията на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи, като видно от разпоредбата на чл. 20, ал.1 от У. правилник на ИА „Г. (отм. бр. 6/2014 г.), при и по повод изпълнение на служебните си задължения инспекторът е контролен орган и има правомощия установени в КТ, като в ал.4, т.3 изрично е разписано, че съставя АУАН. С оглед изложеното, настоящият състав приема, че актосъставителят Ш. Ш. Х., служител в Д"ИТ" - С., на длъжност "главен инспектор", е компетентно да съставя актове за нарушения по КТ длъжностно лице.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град –Х касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.12.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав по НАХД № 15912/2013 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.